

ligere Lovforslag var Tanken den, at Justitsministeren skulde afgøre, hvilke Sager der skulde kunne udføres paa Dommerkontorerne som Retshjælp, og at vi fandt, at det var for meget at overlade Bestemmelsen heraf til Justitsministeren. Det var derfor, vi mente, at man maaske kunde komme igennem paa den Maade: at foreskrive ved Lov, at de og de bestemte Sager skulde udføres som Retshjælp paa Dommerkontorerne, og dernæst at bestemme, at andre Forretninger, der ganske kan sidestilles med de nævnte, efter Justitsministerens Bestemmelse ligeledes skal udføres som Retshjælp paa Dommerkontorerne.

Jeg føler mig ikke overbevist, naar det ærede 15de landstingsvalgte Medlem med Hensyn til de Forretninger, der bliver udført paa Dommerkontorerne, argumenterede derhen, at det skulde være vanskeligere for Dommerne fremtidig at tage Standpunkt, end det har været hidtil. Dommeren kommer jo allerede efter den nugældende Ordning til meget ofte at skønne over, hvad hans underordnede har gjort ved en eller anden Forretning, ja, han kommer oven i Købet til at skønne over, hvad han selv har gjort som Foged ved Forbuds Nedlæggelse, ved Auktioner o. s. v. I disse Tilfælde kan Dommeren komme til at skønne over, hvad han selv eller hvad hans underordnede har gjort. Det samme vil fremtidig blive Tilfældet for visse Forretningers Vedkommende, men vi kommer bort fra den store Fristelse, der kan opstaa ved, at de underordnede tager Sager, som Dommeren ikke kan have Kontrol med, og over til det, at alle de Sager, der udføres, kan Dommeren føre Kontrol med. Det er, synes jeg, en stor Fordel.

Maa jeg endelig sige til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds, at det er givet, at man fra alle Sider har ønsket dette Lovforslag fremmet. Jeg behøver blot at minde det ærede Medlem om Stillingen i Finansudvalget sidste Aar, da Sagen fra Bornholm var fremmet — den Sag, som ogsaa det ærede Medlem kender. Finansudvalget rettede Anmodning til Justitsministeren om at fremsætte dette Lovforslag, saa det er ikke blot Socialdemokratiet, der har været ivrigt derfor. Fra alle fire Partiers Side blev der rettet Henvendelse til mig om at fremsætte dette Lovforslag. Det ærede Medlem kan altsaa ikke tage Patent paa det paa Socialdemokraternes Vegne.

Steinke: Jeg kan selvfølgelig ikke undre mig over, at den højtærede Justits-

minister protesterer mod min Udtalelse, at Venstre har Hovedskylden for, at det foreliggende Lovforslag hidtil ikke er blevet gennemført, men under en Diskussion om Fordelingen af Skylden herfor har jeg fra de foregaaende Aar den Fordel at have været Justitsminister og i denne Egenskab at have været i stadig Forhandling med vedkommende Udvalgs Medlemmer, hvad jeg ikke haaber, at det ærede Medlem var, og som Følge deraf har jeg vidst noget bedre Besked. Derfor ved jeg, at det var Venstre, der bar Skylden. Den højtærede Minister siger heroverfor: Ja, men det var, fordi Venstre ansaa det for nødvendigt at have en til § 4 svarende Regel i Lovforslaget, og den fandtes ikke. Nej, men den 3. Marts 1925 fremsatte jeg det af Venstre ønskede Ændringsforslag, uden at jeg fik noget Resultat deraf at se.

Justitsministeren (Rytter): Jeg synes, at det var meget sent at det ærede Medlem som Justitsminister at fremsætte det nævnte Ændringsforslag den 3. Marts, efter at Tanken for længst var udtalt af Venstre, da det ærede Medlem ved, at Samlingen sluttede den 1. April.

Godskesen: Til den højtærede Justitsminister skal jeg sige, at ogsaa paa andre Omraader kan en Dommer komme til at omgøre trufne Afgørelser, nemlig naar der indtræffer en ny Situation, kommer nye Oplysninger frem; men hvis det Lovforslag, der nu foreligger, bliver vedtaget, kan han komme til at statuere, at der ligefrem er begaaet Fejl, Urigtigheder, maaske Lovovertrædelser med Hensyn til Akter, som er foregaaet paa hans Kontor under hans embedsmæssige Ansvar. Det er det, jeg synes bringer Dommeren i en skæv Stilling.

Steinke: Det vilde under almindelige Omstændigheder lyde meget fældende, naar Justitsministeren kunde bebrejde sin Forgænger, at han først havde fremsat det paagældende Ændringsforslag den 3. Marts 1925, skønt han maatte vide, at Venstre kun vilde gaa med paa dette Grundlag. Men dertil er rigtignok at sige, at jeg neppe med Urette hævder, at jeg ikke kunde fremsætte det før, eftersom Venstre vistnok ikke havde holdt noget Udvalgs-møde i Løbet af Vinteren.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg overfor det ærede 15de landstingsvalgte